

gældende database, hvorimod alene analytikerne har beføjelse til som hidtil at indlæse oplysninger i databasen og ændre sådanne oplysninger. Herudover åbnes der efter protokollen mulighed for, at Europol kan indbyde eksperter fra tredjelande eller eksterne organisationer til at deltage i en analysegruppes aktiviteter, såfremt en række betingelser er opfyldt, herunder bl.a. at der er indgået en aftale mellem Europol og det pågældende tredjeland eller eksterne organisation, der indeholder bestemmelser om udveksling af oplysninger, herunder videregivelse af personoplysninger samt om fortrolighed af de udvekslede oplysninger og at de øvrige deltagere i analysegruppen godkender, at også eksperter fra vedkommende tredjeland eller eksterne organisation deltager i den pågældende analysegruppe. Der henvises nærmere til *protokollens artikel 1, nr. 6, litra c og f* (forslagene til ændring af artikel 10, stk. 2, 2. pkt., og ny artikel 10, stk. 9, til Europol-konventionen).

Herudover indeholder tillægsprotokollen i *artikel 1, nr. 6, litra a, d og e* (forslagene til ændring af artikel 10, stk. 2, nr. 1, stk. 5, og stk. 8, 2. pkt., til Europol-konventionen) en række ændringer af mere teknisk karakter. Hvad angår den sidstnævnte ændring, indebærer denne præciserings af, under hvilke betingelser der vil kunne ske videregivelse eller operationel anvendelse af meddelte oplysninger. Herom fastsættes det, at dette – i modsætning til i dag, hvor spørgsmålet afgøres i samråd i analysegruppen – alene kan ske, hvis den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne til Europol, tillader det. Hvis det ikke kan fastslås, hvilken medlemsstat der har videregivet oplysningerne til Europol, træffes beslutningen af analysedeltagerne. En medlemsstat eller ekspert, der tilknyttes en igangværende analyse, må navnlig ikke videregive eller anvende oplysninger, uden at den oprindeligt berørte medlemsstat på forhånd har givet sit samtykke hertil.

Den foreslåede nye artikel 10, stk. 5, i konventionen betyder i øvrigt, at Europols muligheder for at indhente oplysninger i andre informationssystemer, udvides fra i dag at angå »andre konventioner«, såsom f.eks. Schengen-konventionen, til at omfatte »EU-retsakter eller internationale juridiske instrumenter«. Denne ændring vil dog ikke umiddelbart have nogen betydning.

3.3.3.4. For hver database med personoplysninger, som Europol fører med henblik på at udføre sine opgaver, skal Europol i oprettelsesbestemmelser, der skal have Styrelsesrådets samtykke, fastlægge en række krav, som tjener databeskyttelsesmæssige hensyn, jf. Europol-konventionens artikel 12.

Af denne bestemmelse følger det bl.a., at den enkelte analysedatabases oprettelse som udgangspunkt skal have Styrelsesrådets forudgående samtykke. Oprettelse af en analysedatabase må derfor – medmindre det på grund af tidspres ikke er muligt at opnå Rådets samtykke – i dag afvente, at spørgsmålet om basens oprettelse behandles og godkendes af Styrelsesrådet, eventuelt på baggrund af en udtalelse fra Den Fælles Kontrolinstans.

Med 3. tillægsprotokol til Europol-konventionen lægges der op til at smidiggøre denne procedure derved, at oprettelse af en analysedatabase ikke længere skal godkendes af Europols Styrelsesråd på forhånd. Efter protokollen indføres der i stedet for en ordning, hvorefter Styrelsesrådet og Den Fælles Kontrolinstans straks underrettes om oprettelsesbestemmelserne vedrørende en oprettet analysedatabase samt modtager sagsakterne, hvorefter kontrolinstansen kan afgive en udtalelse til Styrelsesrådet, såfremt der findes anledning hertil. Styrelsesrådet kan på et hvilket som helst tidspunkt forlange, at Europols direktør ændrer oprettelsesbestemmelserne eller lukker analysedatabasen.

I modsætning til i dag, hvor der ikke gælder nogen tidsgrænse for, hvor længe en analysedatabase kan holdes åben, indføres der med tillægsprotokollen en tidsbegrænsning heraf. En analysedatabase må således fremover højst oprettes for tre år. Europol tager, inden den tre-årige periode udløber, stilling til, om det er nødvendigt at opretholde databasen. Hvis formålet med databasen gør det absolut påkrævet, kan Europols direktør – under den ovenfor angivne procedure – beslutte at opretholde databasen i yderligere tre år. Indførelsen af de nævnte tidsbegrænsninger i oprettelsesperioden for analysedatabaser skal i øvrigt ses i sammenhæng med, at personoplysninger alene må opbevares så længe, som analysedatabasen eksisterer, jf. nedenfor under pkt. 3.3.5.

For så vidt angår de ovenfor beskrevne ændringer i Europol-konventionen, kan der henvises til *protokollens artikel 1, nr. 7* (forslaget til ny artikel 12 til Europol-konventionen).

3.3.4. Videregivelse af oplysninger til tredjelande og eksterne organisationer

Europol kan efter konventionens artikel 18 videregive lagrede personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer, hvis nærmere bestemte betingelser er opfyldt. Efter bestemmelsen kræves det, at videregivelse er nødvendigt i det enkelte tilfælde for at forebygge eller bekæmpe kriminalitet, der henhører under Europols kompetence, at vedkommende tredjeland eller organisation sikrer et tilstrækkeligt højt be-